

608**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ**

z dnia 15 czerwca 1999 r.

w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 56 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) materiały niebezpieczne dopuszczone do przewozu drogowego oraz zasady ich klasyfikacji,
- 2) warunki i sposób przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych,
- 3) dodatkowe wymagania dotyczące pojazdu przewożącego określone materiały niebezpieczne, jego wyposażenia i ładunku,
- 4) wymagania odnoszące się do urządzeń technicznych służących do tego przewozu,
- 5) dokumenty wymagane przy przewozie materiałów niebezpiecznych, ich wzory oraz tryb ich wydawania,

6) szczegółowy sposób oznakowania pojazdów przewożących materiały niebezpieczne po drogach publicznych.

§ 2. W przypadkach uzasadnionych względami obronności państwa lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego dopuszcza się odstąpienia od przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do przewozów materiałów niebezpiecznych pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 3. 1. Do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych stosuje się postanowienia załączników A i B, z zastrzeżeniem § 6 i 8.

2. Dopuszcza się przewóz materiałów niebezpiecznych na warunkach określonych w specjalnych umowach dwustronnych lub wielostronnych, zawartych na podstawie postanowienia art. 4 ust. 3 Umowy ADR, jeżeli stroną tych umów jest Rzeczypospolita Polska.

§ 4.1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) Umowa ADR — Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1975 r. Nr 35, poz. 189 i 190, z 1977 r. Nr 36, poz. 157, z 1978 r. Nr 31, poz. 134, z 1981 r. Nr 32, poz. 180, z 1982 r. Nr 38, poz. 249, z 1986 r. Nr 14, poz. 81, z 1990 r. Nr 84, poz. 490, z 1993 r. Nr 61, poz. 293, z 1995 r. Nr 50, poz. 270, z 1997 r. Nr 59, poz. 367 i z 1999 r. Nr 30, poz. 287), wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób,
- 2) załącznik A lub B — odpowiednio załącznik A do Umowy ADR „Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów niebezpiecznych” lub załącznik B do Umowy ADR „Przepisy dotyczące pojazdów i przewozu”,
- 3) materiały niebezpieczne (towary niebezpieczne) — materiały i przedmioty, których przewóz drogowy, na podstawie postanowień załączników A i B, jest zabroniony albo dozwolony na warunkach określonych w tych załącznikach,
- 4) klasa materiałów niebezpiecznych — grupę materiałów niebezpiecznych, wydzieloną na podstawie dominującego zagrożenia; różni się następujące klasy materiałów niebezpiecznych:
  - a) klasa 1 — materiały i przedmioty wybuchowe,
  - b) klasa 2 — gazy,
  - c) klasa 3 — materiały ciekłe zapalne,
  - d) klasa 4.1 — materiały stałe zapalne,
  - e) klasa 4.2 — materiały samozapalne,
  - f) klasa 4.3 — materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne,
  - g) klasa 5.1 — materiały utleniające,
  - h) klasa 5.2 — nadtlutki organiczne,
  - i) klasa 6.1 — materiały trujące,
  - j) klasa 6.2 — materiały zakaźne,
  - k) klasa 7 — materiały promieniotwórcze,
  - l) klasa 8 — materiały żrące,
  - m) klasa 9 — różne materiały i przedmioty niebezpieczne.
- 5) liczba marginesowa (Im.) — numer przepisu załącznika A lub B,
- 6) sztuka przesyłki — przygotowane do wysyłki opakowanie wraz z zawartym w nim materiałem niebezpiecznym; określenie to nie obejmuje nie opakowanych materiałów niebezpiecznych przewożonych luzem w pojazdach lub w kontenerach oraz materiałów niebezpiecznych przewożonych w cysternach,

7) materiały inaczej nie określone (i.n.o.) — określenie ogólne materiałów, do którego mogą być zaliczone materiały niebezpieczne nie wymienione z nazwy w załączniku A, których właściwości odpowiadają temu określeniu.

2. Użyte w postanowieniach załączników A i B określenie „właściwa władza”, w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej, oznacza ministra właściwego do spraw transportu lub jednostkę przez niego upoważnioną, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. W zakresie szczegółowych czynności administracyjnych wskazanych w przepisach załączników A i B określenie „właściwa władza” oznacza odpowiednio:

- 1) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki lub jednostkę przez niego upoważnioną — w sprawach warunków przewozu drogowego materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) Urząd Dozoru Technicznego — w sprawach warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego gazów klasy 2,
- 3) Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego — w sprawach warunków technicznych cystern przeznaczonych do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych oraz w sprawach wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych,
- 4) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych — w sprawach nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z materiałami niebezpiecznymi,
- 5) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw gospodarki — w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9,
- 6) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw gospodarki — w sprawach warunków technicznych opakowań materiałów niebezpiecznych klas 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9.

§ 6. Do ruchu krajowego nie mają zastosowania postanowienia załączników A i B w zakresie używania języków innych niż język polski, z zastrzeżeniem § 9 ust. 2.

§ 7. 1. Do przewozu materiałów niebezpiecznych mogą być użyte pojazdy samochodowe, z wyjątkiem motocykli, oraz ciągnięte przez nie przyczepy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego i przyczepy może być użyty do przewozu paliwa do silników Diesla, materiałów utleniających stosowanych jako nawozy sztuczne lub materiałów trujących stosowanych jako środki ochrony roślin, jeżeli materiały te przewożone są w sztukach przesyłki, w ilościach nie przekraczających odpowiednich limitów określonych w przepisie Im. 10 011 załącznika B.

§ 8.1. W przypadkach, o których mowa w przepisie lm. 10 221(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w zwalniacz.

2. W przypadkach, o których mowa w przepisie lm. 10 261(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w ogranicznik prędkości, jeżeli pojazdy te zostały zarejestrowane po raz pierwszy w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 1 lipca 1995 r.

§ 9.1. W przypadku pojazdów, w stosunku do których na podstawie przepisów załącznika B wymagane jest „świadectwo dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych”, potwierdzenia spełnienia przez te pojazdy odpowiednich wymagań technicznych dokonują stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 83 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872).

2. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wystawia Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego, w językach polskim i angielskim, zgodnie z wzorem podanym w załączniku B.

3. W przypadku gdy pojazd nie jest wyposażony w wymagane urządzenia lub w jedno z nich określone w § 8, świadectwo i potwierdzenie, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać informację o braku tych urządzeń lub tego urządzenia oraz uwagę następującej treści: „Pojazd dopuszczony do przewozu materiałów niebezpiecznych wyłącznie w ruchu krajowym”.

§ 10. Przewóz materiałów inaczej nie określonych (i.n.o.) klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 7, 8 i 9 nadawanych do przewozu w kraju jest dozwolony po zaklasyfikowaniu ich jako materiały dopuszczone do przewozu przez:

- 1) jednostkę określoną w § 5 pkt 1 — w przypadku materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) jednostkę określoną w § 5 pkt 5 — w przypadku materiałów niebezpiecznych pozostałych klas.

§ 11. Przewóz na obszarze miast paliwa silnikowego (benzyny) o numerze rozpoznawczym 1203 oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych o numerze rozpoznawczym 1965 w cysternach o pojemności powyżej 7000 litrów, dokonywany w celu zaopatrzenia stacji paliw, może odbywać się po drogach wyznaczonych przez marszałka województwa oraz w czasie przez niego ustalonym, po zasięgnięciu opinii organów zarządzających ruchem na tych drogach.

§ 12.1. Ustala się „Wykaz materiałów niebezpiecznych, których przewóz podlega zgłoszeniu do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendanta wojewódzkiego Policji”, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

2. Przewóz materiałów niebezpiecznych określonych w załączniku, o którym mowa w ust. 1, należy zgłosić do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia przewozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji.

3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje:

- 1) jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju:
  - a) krajowy przewoźnik materiału niebezpiecznego albo
  - b) nadawca materiału niebezpiecznego, jeżeli przewóz jest wykonywany przez przewoźnika zagranicznego— w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu,
- 2) jeżeli przewóz rozpoczyna się za granicą — właściwa graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej, przed zezwoleniem na wjazd pojazdu z materiałem niebezpiecznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, powinno mieć formę pisemną i zawierać następujące dane:

- 1) nazwę materiału niebezpiecznego i jego numer rozpoznawczy,
- 2) klasyfikację materiału (odpowiednio: klasa, punkt, litera, podklasa, grupa zgodności, karta),
- 3) ilość materiału i sposób jego przewozu (odpowiednio: przewóz w cysternie, luzem lub w sztukach przesyłki),
- 4) planowane miejsce i czas rozpoczęcia przewozu,
- 5) planowaną trasę przewozu,
- 6) nazwy i adresy przewoźnika, nadawcy i odbiorcy materiału.

§ 13. Do czasu wyznaczenia przez marszałka województwa okresów i dróg zgodnie z § 11 przewóz na obszarze miast paliwa silnikowego oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych, o których mowa w tym przepisie, odbywa się na zasadach dotychczasowych.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 października 1997 r. w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 130, poz. 872).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

T. Syryjczyk

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia
15 czerwca 1999 r. (poz. 608)

WYKAZ MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH, KTÓRYCH PRZEWÓZ PODLEGA ZGŁOSZENIU DO KOMENDANTA
WOJEWÓDZKIEGO PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ ORAZ KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO POLICJI

Klasa niebezpieczeństwa	Materiały niebezpieczne, których przewóz podlega zgłoszeniu na podstawie § 12 rozporządzenia
1	<ul style="list-style-type: none"> — materiały podklasy 1.1 grupy zgodności A, — pozostałe materiały podklasy 1.1 w ilości większej niż 1000 kg¹⁾, — materiały podklasy 1.2 w ilości większej niż 3000 kg¹⁾, — materiały podklasy 1.3 w ilości większej niż 5000 kg¹⁾, — materiały podklasy 1.5 w ilości większej niż 5000 kg¹⁾ <p>¹⁾ Łączna masa netto materiałów przewożonych na pojeździe samochodowym i przyczepie.</p>
2	— gazy grup: T, TF, TC, TO, TFC, TOC, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów
3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 i 8	— materiały wymienione pod literą a) różnych punktów tych klas, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów
5.2	— materiały przewożone w cysternach
6.2	— materiały wymienione w punkcie 1 tej klasy
7	<ul style="list-style-type: none"> — sztuki przesyłki typu B(U) zawierające materiał promieniotwórczy o łącznej aktywności większej niż 10¹⁴ Bq; — sztuki przesyłki typu B(M); — sztuki przesyłki z materiałami rozszczepialnymi, jeżeli suma wskaźników transportowych przewożonych sztuk przesyłki przekracza 50; — wypalone paliwo jądrowe; — materiały przewożone w specjalnych warunkach